

Crucea

Grigore Vieru

Lui Tudor Chiriac
Știam că tot
Ce în mare se varsă
Cale întoarsă nu are.
Apropiatu-m-am de cântec,
Fiind Țara departe și alt
Sprijin, alt reazăm
Neavând.
Toate în jur
Se întindeau străine,
Iar singurul loc
De-ntâlnire cu el
Era cel de pe cruce.
Da, numai crucea
Ne aparținea.
Cu mare dispreț
Împinsu-ne-au cu piciorul
Chiar de pe ea.
Și-atunci n-am mai putut
Îndura umilința,
Am luat sabia-n mână,
Și, cum am știut,
Cum am putut
Crucea ne-am apărat.